

med Hensyn til de Arbeider, som ere foreslaaede fra Marineministeriets Side. Der er blevet sagt fra flere ærede Talere, at naar man skulde dømme fra andre Tilfælde, kunde Forberedelsestiden for saadanne Arbeider blive saa lang, at de ikke i den første Tid vilde kunne komme Arbeiderne til Gode. Jeg vil i den Anledning bemærke, at de Arbeider, der ere foreslaaede af mig, vil man med overmaade ringe Undtagelser kunne paabegynde kort efter Nyaar; saaledes ere de forberedte. Jeg skal endvidere bemærke med Hensyn til de foreslaaede Arbeider, at jeg tror omhyggelig at have undgaaet ethvert Arbeide, der har været et egentligt Stridspunkt her i Thinget mellem mig og Thingets Flertal. Ganste vist have adskillige af disse Arbeider været opførte paa Finantslovsforslaget for i Fjor og til Dels ogsaa paa det foregaaende Aars og ere ikke bleve vedtagne, men det har ikke været, fordi man i og for sig har befundet noget af dem uhenigtsmæssigt, men fordi man, efter min Mening med Urette, mente, at de kunde udsættes noget, idet det jo aabenbart var Meningen, baade i Fjor og i Fjorsjor, at tage de finantstille Forhold i høj Grad i Betragtning og gjøre Finantsloven saa ringe, som det overhovedet var muligt. Fremdeles tør jeg sige, at de af mig valgte Arbeider ere valgte saaledes, at en meget betydelig Del af Udgifterne til dem vil fremkomme som Arbejdsløn. Jeg skal f. Ex. nævne som et større Fernarbeide de to Transporbaade, som netop ere valgte, fordi der ingen Maskiner ere i disse Skibe, og Raamaterialet er meget billigt, saaledes at den langt overveiende Del af Udgiften vil gaa med til Arbejdsløn. Ligeledes vil det ses, at en overordentlig stor Del af disse Arbeider ere Husbygninger, hvor det jo er tydeligt, at en meget stor Del af Pengene vil tilfalde Arbejdsklassen. Jeg kan meget godt erkjende, hvor stor en Trang der maa være til Arbeide efter de overordentlige store Forlangender, der gjøres om Arbeide ved Orlogsværftet. Jeg kan tilføie, at Arbeidet ved Orlogsværftet har været saa knapt, at hvis der ikke paa Grund af, at man ikke kunde blive enig om Finantsloven i Fjor, allerede var taget nogle ekstraordinære Foranstaltninger, vilde jeg have været nødt til nu netop i denne Vintertid at affe dige en ikke ringe Del af de Arbeidere, der ere derude. Jeg skal derfor indskrænke mig til at bemærke, at de foreslaaede Arbeider i Forhold til den Sum, der er forlangt, vil kunne give Anvendelse for et ikke ubetydeligt Antal Arbeidere, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at denne Lov maa komme ud væsentligt med disse Arbejdspatragraver.

Tauber: Jeg skal først vende mig til den høitærede Finantsminister og da navnlig til hans Indvendinger mod det af mig stillede Forslag til en ny § 7. Den første Indvending fra den meget ærede Minister var rettet paa, at der i mit Forslag staar Ordene „bemyndiges Finantsministeren“, idet den høitærede Minister bemærkede, at det var tvivlsomt, om dermed mentes, at det var en Foranstaltning, som skulde iværksettes, eller kun var Noget, som var overladt til Ministerens Skjøn. Jeg tror, at dette Udtryk er kjendt før i denne Art Bevillinger; det gaar ud fra den Forudsætning, at naar Loven udkommer, vil Bevillingen blive brugt. Det er den almindelige Forstaaelse af det, og hvis det er tvivlsomt, vil der jo kunne ske Ændring i saa Henseende; thi det er min Mening og ligeledes, kan jeg sige, de Medlemmers, med hvem jeg har konfereret om denne Sag. Den høitærede Minister gjorde derpaa den Indvending, at det Tilskud fra Statskassen, som her var foreslaaet af mig, ikke egentlig vilde tjene til at modvirke Arbejdsløsheden og formindste den derved foranledigede Nød, men at det mere var en ren Understøttelse. Jeg tror ikke, at dette gjælder mere om denne Bestemmelse end nogen af de øvrige Bestemmelser der findes i §§ 2—6. Der staar nemlig i § 2, at Sogneraadene skulde være bemyndigede til at yde Bidrag til de Fattiges Kasse for derved at sætte disse i Stand til at understøtte dem, som under den herskende Arbejdsnød i Vinterens Løb maatte antages ellers at ville trænge til Fattigunderstøttelse. Det er ganske den samme Tanke, som ligger til Grund for den nye § 7, og med den Ændring, jeg har bebudet, vil der udtrykkeligt blive henviset dertil, saa hverken By-, Sogne- eller Amtsrådene ville kunne anvende § 6 eller den nye § 7 i andet Djemed end det, der er tilstjttet. Hovedindvendingen fra den høitærede Ministers Side var imidlertid den, at Landsthinget havde tillagt det meget stor principiel Betydning — som den høitærede Minister udtrykte sig — at der ikke blev ydet direkte Statstilskud, og at det af den Grund tidligere paa det Bestemteste havde modsat sig al Statstilskud. Man kunde derfor ikke vente, at Landsthinget skulde fravige sit Standpunkt. Jeg vilde have sat større Pris paa, om den høitærede Minister havde indskrænket sig til at udtale Regjeringens egen Anskuelse i saa Henseende og ikke var kommen ind paa, hvorvidt man fraviger Principer derved eller ikke, thi skulde vi gaa ind paa det, er der meget store Principer paa dette Things Side, som den høitærede Minister har fraveget ved § 7—8, og det Principer af